

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נדרים-ואלו מותרין		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ		
מימרא		מאן דאמר				
ספק נזירות להקל	והתנן:		⬢			ית:
לא קשיא: הא ר' אליעזר, הא רבנן	רבי זירא:		⬢			ית:
המקדיש חייתו ובהמתו - הקדיש את הכוי	דתניא: [ת"ק]		⬢			ית:
לא הקדיש את הכוי	רבי אליעזר:		⬢			ית:
מאן דאמר ממונו מעייל לספיקא, גופיה נמי מעייל			⬢			ית:
ומאן דאמר - ממונו לא מעייל לספיקא, גופיה כל שכן דלא מעייל לספיקא.			⬢			ית:
במאי אוקימתא לספק נזירות להקל? כרבי אליעזר, אימא סיפא:	אמר ליה אביי:		⬢			ית:
ספק בכורות, אחד בכורי אדם ואחד בכורי בהמה, בין טמאה בין טהורה - המוציא מחבירו עליו הראיה	[סיפא]		⬢			ית:
ואסורים בגיזוה ועבודה	ותני עלה:		⬢			ית:
אמאי קא מדמית קדושה הבאה מאליה לקדושה הבאה בידי אדם?	אמר ליה: [רבי זירא]		⬢			ית:
אלא אי קשיא הא קשיא:			⬢			ית:
ספק משקין ליטמא - טמא, לטמא אחרים - טהור, דברי ר' מאיר, וכן היה ר' אלעזר אומר כדבריו	[רבי מאיר, וכן היה רבי אלעזר אומר כדבריו]		⬢			ית:
ומי ס"ל לר"א ליטמא טמא?			⬢			ית:
אין טומאה למשקין כל עיקר, תדע, שהרי העיד יוסי בן יועזר איש צרידה על איל קמצא דכן ועל משקין בית מטבחיא דכן	והתניא, ר"א:		⬢			ית:
הניחא לשמואל			⬢			ית:
דכן מלטמא אחרים אבל טומאת עצמן יש בהן	דאמר: [שמואל]		⬢			ית:
שפיר			⬢			ית:
אלא לרב			⬢			ית:
דכן ממש	דאמר: [רב]		⬢			ית:
מאי איכא למימר?			⬢			ית:
אלא, הא רבי יהודה, והא ר"ש			⬢			ית:
הריני נזיר אם יש בכרי הזה מאה כור, והלך ומצאו שנגנב או שאבד - רבי יהודה מתיר	דתניא: [רבי יהודה]		⬢			ית:
אוסר.	רבי שמעון:		⬢			ית:
ורמי דרבי יהודה אדרבי יהודה, מי א"ר יהודה לא מעייל איניש נפשיה לספיקא?			⬢			ית:
סתם תרומה ביהודה אסורה, ובגליל - מותרת, שאין אנשי הגליל מכירין את תרומת הלשכה	ורמינהי, רבי יהודה:		⬢			ית:
טעמא דאין מכירין, הא מכירין - אסורין			⬢			ית:
גבי כרי קסבר: כל ספיקו חמור מודאי לא מעייל נפשיה לספיקא, דאילו גבי נזיר ודאי, מגלח ומביא קרבן ונאכל, על ספיקו לא מצי מגלח.	רבא:		⬢			ית:
אמר הריני נזיר עולם, מאי?	רב הונא בר יהודה לרבא:		⬢			ית:
נזיר עולם נמי ספיקו חמור מודאי, דאילו ודאי הכביד שערו, מיקל בתער ומביא שלש בהמות, ואילו ספיקו לא.	א"ל: [רבא]		⬢			ית:
אמר הריני נזיר שמשון, מאי?	[רב הונא בר יהודה לרבא]		⬢			ית:

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>	<p>מקרא-key:</p>
---	------------------

Talmud Navigator

נדריים-ואלו מותרין	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	
מימרא	מאי דאמר																					
נזיר שמשון לא תניא.	א"ל: [רבא] !																					יט:
נזיר שמשון	א"ל [רב הונא בר יהודה]: והאמר רב אדא בר אבהו, תניא:																					יט:
אי תניא תניא.	א"ל: [רבא] ■																					יט:
ההיא רבי יהודה משום ר"ט היא	רב אשי:																					יט:
אין אחד מהם נזיר, לפי שלא ניתנה נזירות אלא להפלאה.	דתניא, ר' יהודה משום ר"ט:																					יט:
אי הכי, מאי איריא שנגנב או שאבד?																						יט:
אלא להודיעך כחו דר' שמעון, דאף על גב דנגנב או שאבד, קסבר: מעייל איניש נפשיה לספיקא.																						יט:
סתם תרומה ביהודה כו'.	רבי יהודה:																					יט:
הא מכירין - אסורין																						יט:
אלמא ספיקא לחומרא																						יט:
סתם חרמים ביהודה מותרין, ובגליל - אסורין, שאין אנשי הגליל מכירין את חרמי הכהנים	אימא סיפא:																					יט:
הא מכירין - מותרין																						יט:
אלמא ספיקא לקולא																						יט:
סיפא ר"א ברבי צדוק היא	אביי:																					יט:
סתם תרומה ביהודה אסורה	דתניא, רבי יהודה:																					יט:
סתם חרמים בגליל אסורין.	רבי אלעזר בר' צדוק:																					יט:
נדר בחרם ואמר לא נדרתי אלא בחרמו של ים, בקרבן ואמר לא נדרתי אלא בקרבנות של מלכים, הרי עצמי קרבן ואמר לא נדרתי אלא בעצם שהנחתי לי להיות נודר בו, קונם אשתי נהנית לי ואמר לא נדרתי אלא באשתי הראשונה שגירשתי, על כולן אין נשאלין להם, ואם נשאלו - עונשין אותן ומחמירין עליהן, דברי ר' מאיר	[רבי מאיר]																					כ:
פותחין להן פתח ממקום אחר, ומלמדין אותן כדי שלא ינהגו קלות ראש בנדרים.	חכמים:																					כ:
הא גופא קשיא, אמרת: אין נשאלין להן, והדר תני: אם נשאלו - עונשין אותן ומחמירין עליהן																						כ:
הכי תנני: וכולן אין צריכין שאלה, בד"א - בתלמיד חכם, אבל בעם הארץ שבא לישראל - עונשין אותו ומחמירין עליו.	רב יהודה:																					כ:
בשלמא מחמירין, דלא פתחינן ליה בחרטה, אלא עונשין היכי דמי?																						כ:
מי שנזר ועבר על נזירותו, אין נוקקין לו עד שינהוג בו איסור כימים שנהג בהן היתר, דברי רבי יהודה	כדתניא: [רבי יהודה]																					כ:
בד"א - בניירות מועטת, אבל בניירות מרובה דיו ל' יום.	רבי יוסי:																					כ:
הואיל ואמרי רבנן אין נוקקים לו, בי דינא דמודקקי לא עביד שפיר	רב יוסף:																					כ:
משמתנין ליה.	רב אחא בר יעקב:																					כ:
פותחין לו פתח כו'.	חכמים:																					כ:
לעולם אל תהי רגיל בנדרים, שסופך למעול בשבועות ואל תהי רגיל אצל עם הארץ שסופך להאכילך טבילים אל תהי רגיל אצל כהן עם הארץ, שסופך להאכילך תרומה ואל תרבה שיחה עם האשה, שסופך לבא לידי ניאוף.	תנא:																					כ:
כל הצופה בנשים - סופו בא לידי עבירה, וכל המסתכל בעקבה של אשה - הויין לו בנים שאינן מהוגנין.	רבי אחא ברבי יאשיה:																					כ:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

נדרים-ואלו מותרין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ובאשתו נדה.	רב יוסף:								■			◇
עקבה דקתני - במקום הטנופת, שהוא מכוון כנגד העקב	רבי שמעון בן לקיש:								■			◇
(שמות כ) בעבור תהיה יראתו על פניכם - זו בושה, לבלתי תחטאו - מלמד שהבושה מביאה לידי יראת חטא מיכן אמרו: סימן יפה באדם שהוא ביישן.	תניא:								■			◇
כל אדם המתבייש לא במהרה הוא חוטא, ומי שאין לו בושת פנים - בידוע שלא עמדו אבותיו על הר סיני.	אחרים:								■			◇
ד' דברים סחו לי מלאכי השרת: חירגין מפני מה הויין? מפני שהופכים את שולחנם, אילמים מפני מה הויין? מפני שמנשקים על אותו מקום, חרשים מפני מה הויין? מפני שמספרים בשעת תשמיש, סומין מפני מה הויין? מפני שמסתכלים באתו מקום.	רבי יוחנן בן דהבאי:								◆	■		◇
מפני מה בנין יפין ביותר?	ורמינהו: שאלו את אימא שלום:								^	■	⚡	
אינו מספר עמי לא בתחלת הלילה ולא בסוף הלילה אלא בחצות הלילה, וכשהוא מספר מגלה טפח ומכסה טפח, ודומה עליו כמי שכפאו שד ואמרתיו לו: מה טעם? ואמר לי: כדי שלא אתן את עיני באשה אחרת, ונמצאו בניו באין לידי ממזרות	אמרה להן: [אימא שלום]								■		⚡	◇
לא קשיא: הא במילי דתשמיש, הא במילי אחרנייתא.									!			◇
זו דברי יוחנן בן דהבאי, אבל אמרו חכמים אין הלכה כיוחנן בן דהבאי, אלא כל מה שאדם רוצה לעשות באשתו עושה משל לבשר הבא מבית הטבח, רצה לאכלו במלח - אוכלו, צלי - אוכלו, מבושל - אוכלו, שלוק - אוכלו וכן דג הבא מבית הצייד.	רבי יוחנן: [חכמים]								◆	■		◇
מאן מלאכי השרת? רבנן, דאי תימא מלאכי השרת ממש, אמאי אמר רבי יוחנן אין הלכה כיוחנן בן דהבאי? הא אינהו בקיאי בצורת הולד טפי ואמאי קרו להו מלאכי השרת? דמצייני כמלאכי השרת.	אמימר:								■			◇
ההיא דאתאי לקמיה דרבי, אמרה לו: רבי, ערכתני לו שלחן והפכנ									○			◇
בתי, תורה התירתיך, ואני מה אעשה לך.	אמר לה: [רבי]								■			◇
ההיא דאתאי לקמיה דרב, אמרה לו: רבי, ערכתני לו שלחן והפכנ									○			◇
מאי שנא מן בינתא.	אמר: [רב]								■			◇
(במדבר טו) ולא תתורו אחרי לבבכם - מכאן אמר רבי: אל ישתה אדם בכוס זה ויתן עינו בכוס אחר.	[רבי]									■		◇
לא נצרכא אלא דאפילו ב' נשיו.	רבינא:									■		◇
(יחזקאל כ) וברותי מכם המורדים והפושעים בי - אמר רבי לוי: אלו בני תשע מדות, בני אסנת משגע"ה: בני אימה, בני אנוסה, בני שנואה, בני נידוי, בני תמורה, בני מריבה, בני שכרות, בני גרושת הלב, בני ערבוניא, בני חצופה	[רבי לוי]									■		◇
איני?										⚡		◇
כל אדם שאשתו תובעתו - הויין לו בנים שאפילו בדורו של משה רבינו לא היו כמותם, שנאמר: (דברים א) הבו לכם אנשים חכמים ונבונים, וכתיב: ואקח את ראשי שבטיכם ולא כתיב נבונים, וכתיב: (בראשית מט) יששכר חמור גרם, וכתיב: (דברי הימים א' יב) מבני יששכר יודעי בינה לעתים	והאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:									■	⚡	◇
ההיא דמרציא ארצויי.										!		◇
הדרן עלך ואלו מותרין												◇

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- story- מעשה	statement- מימרא ◇ קושיא- challenge- שאלה ^ תירוץ- answer- ראייה proof- ראיה
--	---

מקרא-key:

Talmud Navigator

נדריים-ארבעה נדרים		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא	מאן דאמר												
ארבעה נדרים התירו חכמים: נדרי זרוזין, ונדרי הבאי, ונדרי שגגות, ונדרי אונסין.												■	כ:
נדרי זרוזין כיצד? היה מוכר חפץ, ואמר קונם שאיני פוחת לך מן הסלע, והלה אומר קונם שאיני מוסיף לך על השקל - שניהם רוצין בשלשה דינרין.												■	כ:
ארבעה נדרים התירו חכמים כו'.												■	ג
מאן תנא ארבעה נדרים? ר' יהודה היא	רבי אבא בר ממל לרבי אמי, אמרת לן משמיה דרבי יהודה נשיאה:										◇	■	כא:
לעולם אין אחד מהן נזיר, לפי שלא ניתנה נזירות אלא להפלאה.	דאמר רבי יהודה נשיאה] משום רבי טרפון:											◇	כא:
אפילו תימא רבנן, מי קתני שניהן רצול? שניהן רוצין קתני.	רבא:											◇	כא:
אמר לו טפי מסלע, והלה אמר בציר משקל, נדרא הוי או זרוזין הוי?	רבינא לרב אשי:											^	כא:
היה מסרב בחבירו שיאכל אצלו, ואמר לו קונם ביתך שאני נכנס, טיפת צונן שאני טועם - מותר ליכנס לביתו ולשתות הימנו צונן, שלא נתכוון זה אלא לשום אכילה ושתייה	אמר ליה [רב אשי], תנינא:											!	כא:
ואמאי? והא טיפת צונן קאמר												!	כא:
אלא משתעי איניש הכי												!	כא:
הכא נמי משתעי איניש הכי												!	כא:
מי דמי? גבי צונן, צדיקים אומרים מעט ועושין הרבה, הכא ספיקא הוא, דלמא פחות מסלע ויותר על שקל קאמר וזרוזין הוי, או דלמא דוקא קאמר ונידרא הוי?	אמר ליה: [רבינא]											?	כא:
תבעי.												■	כא:
ארבעה נדרים הללו צריכין שאלה לחכם	רב יהודה אמר רב אסי:											■	כא:
ארבעה נדרים התירו חכמים	כי אמריתא קמיה דשמואל, אמר [שמואל], תנא תני:											■	כא:
ואת אמרת: צריכין שאלה לחכם.												?	כא:
אין חכם רשאי להתיר אלא כעין ארבעה נדרים הללו	רב יוסף מתני לה להא שמעתא בהאי לישנא, אמר רב יהודה אמר רב אסי:											■	כא:
אין פותחין בחרטה.	קסבר: [רב אסי]											■	כא:
ההוא דאתא לקמיה דרב הונא												○	כא:
לבך עלך?	א"ל: [רב הונא]											^	כא:
א"ל: לא												!	כא:
ושרייה.	[רב הונא]											■	כא:
ההוא דאתא לקמיה דרבה בר רב הונא												○	כא:
אילו היו עשרה בני אדם שיפייסוך באותה שעה, מי נדרת?	א"ל: [רבה בר רב הונא]											^	כא:
א"ל: לא												!	כא:
והתירו.	[רבה בר רב הונא]											■	כא:
אומרים לו לאדם לב זה עליך? אם אמר לאו - מתירין אותו.	תניא, ר' יהודה:											■	כא:
אומרים לו לאדם אילו היו עשרה בני אדם שיפייסוך באותה שעה, מי נדרת? אם אמר לאו - מתירין אותו.	ר' ישמעאל ברבי יוסי אומר משום אביו:											■	כא:

♦ חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

נדרים-ארבעה נדרים		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
מזמרא	מאן דאמר															
(סימן: אסי ואלעזר יוחנן וינאי)															◊	כא:
ההוא דאתא לקמיה דר' אסי															◊	כא:
כדו תהית?	אמר ליה: [רבי אסי]														◊	כא:
א"ל: לא?															!	כא:
ושרייה.	[רבי אסי]														◊	כא:
ההוא דאתא לקמיה דר' אלעזר															◊	כא:
בעית נדור?	א"ל: [רבי אלעזר]														◊	כא:
א"ל: אילו לא מרגזין לי לא בעינן כלום															!	כא:
תהא כבעית.	א"ל: [רבי אלעזר]														◊	כא:
ההיא איתתא דאדרתה לברתה, אתאי לקמיה דרבי יוחנן															◊	כא:
אילו הוה ידעת דאמרן מגירתיך עלה דברתך אילו לא חמאת בה אימה מילין דעזיבה בכדי לא אדרתה, מי אדרתה?	אמר לה: [רבי יוחנן]														◊	כא:
אמרה ליה: לא															!	כב:
ושרייה.	[רבי יוחנן]														◊	כב:
בר ברתי דר' ינאי סבא אתא לקמיה דר' ינאי סבא															◊	כב:
אילו הוה ידעת דפתחין פינקסך וממשמשיין בעובדך, מי נדרת?	אמר ליה: [רבי ינאי סבא]														◊	כב:
אמר ליה: לא															!	כב:
ושרייה.	[רבי ינאי סבא]														◊	כב:
מאי קראה? (משלי כ) ואחר נדרים לבקר.	רבי אבא:														■	כב:
ואע"ג דפתח ר' ינאי ליה, אנן לא פתחינן ליה בהא. ולא פתחינן בהדא אחרנייתא															◊	כב:
מאי פתח ליה רבן גמליאל לההוא סבא? (משלי יב) יש בוטה כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא - כל הבוטה ראוי לדוקרו בחרב, אלא לשון חכמים מרפא.	דאמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן:														◊	כב:
ולא פתחינן בהדא אחרנייתא															■	כב:
הנודר - כאילו בנה במה, והמקיימו - כאילו מקריב עליו קרבן	דתניא, רבי נתן:														■	כב:
ברישא - פתחינן	[רב כהנא מתני בהדין לישנא]														■	כב:
בסיפא - אביי אמר: פתחינן	[אביי]														■	כב:
לא פתחינן.	רבא:														■	כב:
רב כהנא מתני לה להא שמעתא בהדין לישנא.															■	כב:
בסיפא - לא פתחינן	רב טביומי מתני הכי:														■	כב:
ברישא - אביי אמר: פתחינן	[אביי]														■	כב:
לא פתחינן.	רבא:														■	כב:
והלכתא: לא פתחינן לא ברישא ולא בסיפא.															■	כב:

<p>disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>		<p>statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
נדריים-ארבעה נדרים	מאימרא	מאן דאמר													
ולא פתחינן בהא נמי דשמואל			■												כב.
אף על פי שמקימו נקרא רשע.		דאמר שמואל:	■	■											כב.
מאי קרא? (דברים כ"ג) וכי תחדל לנדור לא יהיה בך חטא, ויליף חדלה חדלה, כתיב הכא: כי תחדל לנדור, וכתיב התם: (איוב ג) שם רשעים חדלו רוגז.		רבי אבהו:	■												כב.
כנדרים כשרים - לא אמר כלום, כנדרים רשעים - נדר בנזיר ובקרבן ובשבועה.		רב יוסף, אף אגן נמי תנינא:	■												כב.
כל הכועס כל מיני גיהנם שולטין בו, שנאמר: (קהלת יא) והסר כעס מלבך והעבר רעה מבשרך, ואין רעה אלא גיהנם, שנאמר: (משלי טז) כל פעל ה' למענהו וגם רשע ליום רעה ולא עוד, אלא שהתחונות שולטות בו, שנאמר: (דברים כח) ונתן ה' לך שם לב רגז וכליון עינים ודאבון נפש, איזהו דבר שמכלה את העינים ומדאיב את הנפש? הוי אומר: אלו התחונות.		רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:								■					כב.
עולא במיסקיה לארעא דישראל איתלוו ליה תרין בני חוזאי בהדיה, קם חד שחטיה לחבריה, אמר ליה לעולא: יאות עבדי?												○			כב.
אין, ופרע ליה בית השחיטה.		אמר ליה: [עולא]										○			כב.
כי אתא לקמיה דר' יוחנן, א"ל: דלמא חס ושלום אחזיקי ידי עוברי עבירה?		[עולא]											^		כב.
נפשך הצלת.		א"ל: [רבי יוחנן]												!	כב.
מכדי כתיב ונתן ה' לך שם לב רגז בבבל כתיב		קא תמה רבי יוחנן:												?	כב.
ההוא שעתא לא עברינן ירדנא.		אמר ליה: [עולא]												!	כב.
כל - הכועס - אפ"י שכינה אינה חשובה כנגדו, שנאמר: (תהלים י) רשע כגובה אפו בל ידרוש אין אלהים כל מזמותיו.		רבה בר רב הונא:												■	כב:
משכח תלמודו ומוסיף טיפשות, שנאמר: (קהלת ז) כי כעס בחיק כסילים ינוח, וכתיב: (משלי יג) וכסיל יפרוש אולת.		רבי ירמיה מדיפתי:												■	כב:
בידוע שעונותיו מרובין מזכותיו, שנאמר: (משלי כט) ובעל חימה רב פשע.		רב נחמן בר יצחק:												■	כב:
אלמלא חטאו ישראל - לא ניתן להם אלא חמשה חומשי תורה וספר יהושע בלבד, שערך של ארץ ישראל הוא, מאי טעמא? (קהלת א) כי ברוב חכמה רב כעס.		רב אדא ברבי חנינא:												■	כב:
אין נזקקין לאלהי ישראל, חוץ מקונם אשתי נהנית לי שגנבה את כיסי ושהכתה את בני, ונודע שלא גנבה ושלא הכתו.		רבי אסי:												■	כב:
ההיא דאתאי לקמיה דרב אסי														○	כב:
במאי נדרת?		אמר לה: [רב אסי]												^	כב:
באלהי ישראל.														!	כב:
אי נדרת במוהי שהיא כינוי בעלמא מזדקקנא לך, השתא דלא נדרת במוהי אלא באלהי ישראל לא מזדקקנא לך.		אמר לה: [רב אסי]												■	כב:
רב כהנא איקלע לבי רב יוסף, אמר ליה: לטעום מר מידי														○	כב:
לא, מרי כולא לא טעימנא ליה		אמר ליה: [רב כהנא]												○	כב:
לא מרי כולא לא טעימת ליה.		אמר ליה: [רב יוסף]												○	כב:
הניחא לרב כהנא, דאמר לא, מרי כולא, אלא לרב יוסף אמאי אמר לא מרי כולא?														?	כב:
לא מרי כולא הוא דקאמרת? הלכך לא טעימת ליה.		הכי הוא דקאמר ליה: [רב יוסף]												○	כב:
הלכתא: פותחין בחרטה, ונזקקין לאלהי ישראל.		רבא א"ר נחמן												■	כב:
משתבה ליה רבא לרב נחמן ברב סחורה, דאדם גדול הוא														○	כב:
כשיבא לידך הביאהו לידי.		אמר לו: [רב נחמן]												○	כב:
הוה ליה נדרא למישרא, אתא לקמיה דרב נחמן.		[רב סחורה]												○	כב:

<p>disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת story- מעשה O</p>	<p>statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ ! proof- ראיה ■</p>
--	---

נדרים-ארבעה נדרים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נדרת אדעתא דהכי?	אמר ליה: [רב נחמן]											כב:
אין.	א"ל: [רב סחורה]											כב:
אדעתא דהכי?												כב:
אין. כמה זימנין.	[רב סחורה]											כב:
אי קפד רב נחמן, א"ל: זיל לקילעך.	[רב נחמן]											כב:
נפק רב סחורה ופתח פיתחא לנפשיה	[רב סחורה]											כב:
איזו היא דרך ישרה שיבור לו האדם? כל שהיא תפארת לעושיה ותפארת לו מן האדם, והשתא דאי קפד ר"נ אדעתא דהכי לא נדרי, ושרא לנפשיה.	רבי:											כב:
ר"ש ברבי הוה ליה נדרא למישרא, אתא לקמייהו דרבנן	[ר"ש ברבי]											כב:
נדרת אדעתא דהכי?	אמרי ליה: [רבנן]											כב:
אין.	אמר: [ר"ש ברבי]											כב:
אדעתא דהכי?	[רבנן]											כב:
אין. כמה זימנין.	[ר"ש ברבי]											כב:
והוה מצטערי רבנן משימשא טולא ומטולא לשימשא.												כג:
מי נדרת אדעתא דמצערי רבנן מטולא לשימשא ומשימשא טולא?	אמר ליה בטנית בריה דאבא שאול בן בטנית:											כג:
לא	אמר: [ר"ש ברבי]											כג:
ושריוה.												כג:
ר' ישמעאל בר ר' יוסי הוה ליה נדרא למישרא, אתא לקמייהו דרבנן	[ר' ישמעאל בר ר' יוסי]											כג:
נדרת אדעתא דהכי?	אמרו ליה: [רבנן]											כג:
אין.	אמר להו: [ר' ישמעאל בר ר' יוסי]											כג:
נדרת אדעתא דהכי?	[רבנן]											כג:
אין. כמה זימנין.	אמר להו: [ר' ישמעאל בר ר' יוסי]											כג:
כיון דחזא הוה קצרא דמצטערי רבנן, מחייה באוכלא דקצרי												כג:
אדעתא דמחי לי קצרא לא נדרי, ושריה לנפשיה.	אמר: [ר' ישמעאל בר ר' יוסי]											כג:
האי נולד הוה, דלא מסיק אדעתיה דמחי ליה קצרא	רב אחא מדיפתי לרבינא:											כג:
אין פותחין לו בנוולך	ותנינא:											כג:
האי לאו נולד הוה, דשכיחי אפיקורי דמצערי רבנן.	א"ל: [רבינא]											כג:
דביתהו דאביי הוה לה ההיא ברתא, הוה אמר לקריבאי, היא אמרה לקריבה												כג:
תיתסרא הנאתי עלך אי עברת אדעתאי ומינסבת לה לקריבך.	אמר לה: [אביי]											כג:
אזלת ועברת על דעתיה ואינסבא לקריבה												כג:
אתא לקמיה דרב יוסף	[אביי]											כג:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◼ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer! ◼ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נדרים-ארבעה נדרים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מזמרא	מאן דאמר											
אילו הוה ידעת דעברת על דעתך ומנסבא לה לקריבה, מי אדרתה?	אמר ליה: [רב יוסף]										◊	כג.
לא	אמר: [אביי]										!	כג.
ושרייה רב יוסף.	[רב יוסף]										◊	כג.
ומי שריי כי האי גוונא?											◊	כג.
אין											!	כג.
מעשה באדם אחד שהדיר את אשתו ממלעות לרגל, ועברה על דעתו ועלתה לרגל, ובא לפני רבי יוסי	והתניא:										◊	כג.
ואילו היית יודע שעוברת על דעתך ועולה לרגל, כלום הדרתה?	אמר לו: [רבי יוסי]										◊	כג.
אמר לו: לא											!	כג.
והתירו רבי יוסי.	[רבי יוסי]										◊	כג.
אף הרוצה להדיר את חבירו שיאכל אצלו יאמר לו כל נדר שאני עתיד לידור הוא בטל, ובלבד שיהא זכור בשעת הנדר.	ר"א בן יעקב:										◊	כג.
וכיון דאמר כל נדר שאני עתיד לידור יהא בטל, לא שמע ליה ולא אתי בהדיה											◊	כג.
הרוצה שיאכל אצלו חבירו ומסרב בו ומדירו - נדרי זירוזין הוא	חסורי מחסרא והכי קתני:										◊	כג.
והרוצה שלא יתקיימו נדריו כל השנה, יעמוד בראש השנה ויאמר כל נדר שאני עתיד לידור יהא בטל, ובלבד שיהא זכור בשעת הנדר.											◊	כג.
אי זכור, עקריה לתנאיה וקיים ליה לנדריה											◊	כג.
תני: ובלבד שלא יהא זכור בשעת הנדר.	אביי:										◊	כג.
לעולם כדאמרין מעיקרא, הכא במאי עסקינן - כגון שהתנה בראש השנה ולא ידע במה התנה, והשתא קא נדר, אי זכור בשעת הנדר ואמר על דעת הראשונה אני נודר - נדריה לית ביה ממשא, לא אמר על דעת הראשונה אני נודר - עקריה לתנאיה וקיים לנדריה.	רבא:										◊	כג.
רב הונא בר חיננא	[רב הונא בר חיננא]										◊	כג.
תנא קא מסתים לה סתומי כדי שלא ינהגו קלות ראש בנדרים, ואת דרשת ליה בפירקא?	אמר ליה רבא:										◊	כג.
פליגי רבנן עליה דרבי אליעזר בן יעקב או לא?	איבעיא להו:										◊	כג.
ואת"ל פליגי, הלכתא כותיה או לא?											◊	כג.
האומר לחבירו קונם שאיני נהנה לך אם אי אתה נוטל לבנך כור של חיטין ושתי חביות של יין, הרי זה יכול להתיר את נדרו שלא על פי חכם, שיכול לומר לו כלום אמרת אלא בשביל כבודי, זה הוא כבודי	ת"ש, דתנן:										◊	כג.
טעמא דאמר זה הוא כבודי, הא לאו הכי - נדר הוא											◊	כד.
מני?											◊	כד.
אי רבי אליעזר בן יעקב											◊	כד.
נדרי זירוזין הוי											◊	כד.
אלא שמע מינה: פליגי רבנן עליה.											◊	כד.
לעולם רבי אליעזר בן יעקב היא, ומודה רבי אליעזר בן יעקב בהאי דנדרא הוי, דאמר ליה: לא כלבא אנא דמתהיננא מינך ולא מיתהיננא מינאי.											◊	כד.
האומר לחבירו קונם שאתה נהנית לי אם אי אתה נותן לבני כור של חיטין ושתי חביות של יין, ר' מאיר אומר: עד שיתן	ת"ש: [רבי מאיר]										◊	כד.
אף זה יכול להתיר את נדרו שלא על פי חכם, שיכול לומר הריני כאילו התקבלתי	הכמים:										◊	כד.
טעמא דאמר הריני כאילו התקבלתי, הא לאו הכי - נדר הוא											◊	כד.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer! ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נדרים-ארבעה נדרים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מני?												כד.
אי ר' אליעזר בן יעקב												כד.
נדרי זירוזין הו?												כד.
אלא לאו רבנן ופליגי?												כד.
לא, לעולם רבי אליעזר בן יעקב, ומודה רבי אליעזר בהאי דנדרא הוי, משום דאמר ליה: לאו מלכא אנא דמהנינא לך ואת לא מהנית לי.												כד.
נדרי אונסין: הדירו חבירו שיאכל אצלו, וחלה הוא או חלה בנו, או שעכבו נהר	מר קשישא בריה דרב חסדא לרב אשי: ת"ש:											כד.
הא לאו הכי - נדר הוא												כד.
מני?												כד.
אי רבי אליעזר בן יעקב												כד.
זירוזין הו?												כד.
אלא לאו רבנן ופליגי?												כד.
לעולם ר"א בן יעקב, ומי סברת דאדריה מזמנא לזמינא? לא, דזמינא אדריה למזמנא, דאמר ליה: מזמנת לי לסעודתיך? א"ל: אין, נדר זה עליך, ונדר, וחלה הוא או שחלה בנו, או שעכבו נהר - הרי אלו נדרי אונסין. האומר לחבירו קונם שאני נהנה לך אם אי אתה מתארח אצלי ותאכל עמי פת חמה ותשתה עמי כוס חמין, והלה הקפיד כנגדו - אף אלו נדרי זירוזין	ת"ש, יתר על כן אמר ר"א בן יעקב:											כד.
ולא הוודו לו חכמים	[חכמים]											כד.
מאי לא הוודו לו חכמים												כד.
לאו דאפילו בקמייתא, ושמע מינה: פליגי רבנן עליה, שמע מינה.												כד.
מאי הוי עלה?												כד:
הלכה כרבי אליעזר בן יעקב.	ת"ש, דאמר רב הונא:											כד:
הלכה כרבי אליעזר בן יעקב.	וכן אמר רב אדא בר אהבה:											כד:
נדרי הבאי: אמר קונם אם לא ראיתי בדרך הזה כעולי מצרים, אם לא ראיתי נחש כקורת בית הבד.												כד:
נדרי הבאי - מותרין, שבועות הבאי - אסורין.	תנא:											כד:
היכי דמי שבועות הבאי?												כד:
אילימא דאמר שבועה אם לא ראיתי בדרך הזה												כד:
מידעם קאמר												כד:
דאמר שבועה שראיתי.	אביי:											כד:
אם כן, למה לי למימר? ועוד, דומיא דנדר קתני	אמר ליה רבא:											כד:
באומר יאסרו פירות העולם עלי בשבועה אם לא ראיתי בדרך הזה כעולי מצרים.	אלא אמר רבא:											כד:
ודלמא האי גברא קינא דשומשמני חזא, ואסיק להון שמא עולי מצרים, ושפיר משתבע	רבינא לרב אשי:											כד:
כי משתבע אדעתא דידן משתבע, ואנן לא מסקינן נפשין אשומשמני.	א"ל: רב אשי]											כה.
ועל דעתא דנפשיה לא עביד איניש דמשתבע?												כה.

מימרא-statement ■ **קושיא-challenge** ^ **שאלה-question** ^ **תירוץ-answer** ! **ראיה-proof** ■

◆ **חולקים-disputants** **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review** ◇ **מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment** < **מעשה-story** O

מקרא-key:

Talmud Navigator

נדריים-ארבעה נדרים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מזמרא	והתניא:	◇	⊗									
כשהן משביעין אותו, אומרים לו: הוי יודע, שלא על תנאי שבלבך אנו משביעין אותך אלא על דעתנו ועל דעת בית דין												
לאפוקי מאי?	^	⊗										
לאו לאפוקי דאסיק להו לאיסקונדרי ואסיק להון שמא זווי	!	⊗										
ומדקאמר על דעתנו, מכלל דעביד אינש דמשתבע אדעתא דנפשיה		⊗										
לא, לאפוקי מקניא דרבא.	!	◇										
דההוא גברא דהוה מסיק בחבריה זווי, אתא לקמיה דרבא	o !											
א"ל ללוה: זיל פרע לי	[רבא] o !											
א"ל: פרעתוך	o !											
א"כ, זיל אישתבע ליה דפרעתיה.	o !											
אזל ואייתי קניא ויהיב זווי בגויה, והוה מסתמיך ואזיל ואתי עליה לבי דינא. אמר ליה למלוה: נקוט האי קניא בידך, נסב ס"ת ואישתבע דפרעיה כל מה דהוה ליה בידיה.	o !	◇										
ההוא מלוה רגז ותברה לההוא קניא, ואישתפך הנהו זווי לארעא, ואישתכח דקושטא אישתבע.	o !											
ואכתי לא עביד דמישתבע אדעתא דנפשיה?		⊗										
וכן מצינו במשה רבינו, כשהשיע את ישראל בערבות מואב, אמר להם: הו יודעים, שלא על דעתכם אני משביע אתכם אלא על דעתי ועל דעת המקום, שנאמר: (דברים כט) ולא אתכם לבדכם וגו'	והתניא:	◇	⊗									
מאי אמר להו משה לישראל?	^	⊗										
לאו הכי קאמר להו: דלמא עברתון מילי ואמרייתון על דעתנו, משום הכי אמר להו על דעתי	!	⊗										
לאפוקי מאי?	^	⊗										
לאו לאפוקי דאסיקו שמא לעבודת כוכבים אלוה	⊗	◇										
מכלל דעביד איניש דמשתבע אדעתא דנפשיה		⊗										
לא, עבודת כוכבים איקרי אלוה, דכתיב: (שמות יב) ובכל אלהי מצרים וגו'.	!	◇										
ולשבע יתהון דמקיימתון מצות	⊗	◇										
משמע מצות המלך.	!											
ולשבע יתהון דמקיימתון כל מצות	⊗	◇										
משמע מצות ציצית	!											
שקולה מצות ציצית כנגד כל מצות שבתורה.	! דאמר מר:	■										
ולשבע יתהון דמקיימתון תורה	⊗	◇										
משמע תורה אחת.	!											
ולשבע יתהון דמקיימתון תורות	⊗	◇										
משמע תורת מנחה, תורת חטאת, תורת אשם.	!											
ולשבע יתהון דמקיימתון תורות ומצות	⊗	◇										
תורות - משמע תורת המנחה מצות - משמע מצות המלך.	!											

<p>disputants- חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story</p>	<p>■ מימרא- statement ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof</p>
<p>מקרא- key:</p>	

Talmud Navigator

נדרים-ארבעה נדרים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ולישבע יתהון דמקיימתון תורה כולה												◇	כה.
תורה כולה - משמע עבודת כוכבים												!	כה.
חמורה עבודת כוכבים, שכל הכופר בה כאילו מודה בתורה כולה.												! ■	כה.
ולישבע יתהון דמקיימתון עבודת כוכבים ותורה כולה אי נמי, שש מאות ושלוש עשרה מצות												;	כה.
אלא, משה רבינו מילתא דלא טריחא נקט.												!	כה.
אם לא ראיתי נחש כקורת בית הבד.													כה. <
ולא?												;	כה.
והא הוא חויה דהוה בשני שבור מלכא, רמו ליה תליסר אורוותא דתיבנא ובלע יתהון												◇ ;	כה.
בטרופ.	שמואל:											■ ◇	כה.
כולהו נחשי מיטרף טרפי?												;	כה.
אגבו טרוף קאמרינן.												!	כה.
ולתני טרוף												;	כה.
מילתא אגב אורחיה קמ"ל, דקורת בית הבד גבו טרוף.												!	כה.
למאי נפקא מינה?												;	כה.
למקח וממכר, לומר לך: המוכר קורת בית הבד לחבירו, אי גבו טרוף - אין, ואי לא - לא.												!	כה.
נדרי שגגות:													כה: מ
אם אכלתי ואם שתיתי, ונוכר שאכל ושתה													כה:
שאני אוכל ושאני שותה, ושכח ואכל ושתה													כה:
אמר קונם אשתי נהנית לי שגנבה את כיסי ושהכתה את בני, ונודע שלא הכתו, ונודע שלא גנבה.													כה:
ראה אותן אוכלין תאנים, ואמר הרי עליכם קרבן, ונמצאו אביו ואחיו והיו עמהן אחרים, בש"א: הן מותרים ומה שעמהם אסורים	[בית שמאי]											■ ■	כה:
אלו ואלו מותרין.	בית הלל:											■ ■	כה:
כשם שנדרי שגגות מותרין, כך שבועות שגגות מותרות.	תנא:											■ ◇	כה: ג
היכי דמי שבועות שגגות?												^	כה:
כגון רב כהנא ורב אסי, הדין אמר: שבועתא דהכי אמר רב, והדין אמר: שבועתא דהכי אמר רב, דכל חד וחד אדעתא דנפשיה שפיר קמישתבע.												!	כה: